

selv at afgøre, om de ønsker at benytte sig af dem, og derfor vil den tillidssfære, der skal være omkring de værdipapircentraler, afgøre, hvilken fremtid de har.

Vi er også enige i, at det er en god idé at få omdannet de forskellige institutioner til aktieselskaber, sådan at deres måder at virke på og deres måder at aflægge regnskaber på osv. kommer til at følge aktieselskabslovgivningen.

Vi synes også, at det er vigtigt, at vi engang imellem i Danmark tør lave en lovgivning, hvor vi politikere giver slip på noget af den magt, vi har i øjeblikket. Og det synes vi dette er et godt eksempel på.

Det er da klart, at vi allerede på nuværende tidspunkt har mødt folk med modstridende interesser. Alt andet ville være mærkeligt, for de, der mødes, og som skal handle, købe og sælge, har jo modstridende interesser, men de har dog én fælles interesse, og det er, at der er et sted, hvor de kan mødes. Derfor bør vi fra Folketingets side gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at der i fremtiden vil være en børs i Danmark.

Og vi kan lige så godt være ærlige: Den teknologiske udvikling gør, at folk i dag jo ikke behøver bevæge sig hen på en særlig plads og give fremmøde. Det foregår pr. computer, pr. tastatur, pr. skærm, i dag.

Derfor skal der meget lidt til for at flytte denne markedsplads væk fra dansk jord, for der er egentlig ikke det store behov for, at den skal være i Danmark. Jo, det synes vi. Vi synes som danskere, vi synes som det danske Folketing, at det er vigtigt, at vi har den plads, og vi tror på, at denne børsreform er et godt skridt i den retning. Derfor skal ministeren have tak for forslagene, og vi vil meget positivt medvirke til at få forhandlet de hjørner på plads, der måtte være behov for, og så glæder vi os til at tage staven op igen og komme videre til efteråret.

Björn Elmquist (RV):

Når vi ser på handelen med værdipapirer i Danmark, går det jo godt. Der er stor omsætning, for så vidt angår obligationerne; dér er det danske marked jo så langt blandt de større i Europa. Men ser vi på handelen med aktier, er det ikke særlig flot. Det kan være vanskeligt for det store udland og også for det lidt mindre udland at få øje på den danske fondsbørs. Man lægger mere vægt på, hvad der her i Skandinavien sker i Stockholm, Oslo og egentlig også Helsingfors.

På den baggrund hilser vi fra Det Radikale Venstre dette forslag velkomment. Der har ligget et meget stort udvalgsarbejde bag. Vi beklager, at det ikke lykkedes i Børsudvalget at nå frem til en enig indstilling. Det mener vi ville have været nr. 1. Hvis man fra erhvervene – og det er ikke bare et enkelt børserhverv, men alle dele af dansk erhvervsliv, det finansielle, industrien osv., osv. – havde kunnet nå frem til en enig indstilling, ville det have været det bedste.

Det har man altså ikke kunnet, og derfor kommer der i den beretning, der kom fra udvalget, nogle lidt besværlige punkter, som vi så her i Folketinget bliver nødt til at tage stilling til. Vi mener, at dér, hvor regeringen har lagt linjen og skåret igennem – og det har vi jo selvfølgelig også været med til som regeringsparti – er stedet at lægge det, og det vil først og fremmest sige, at vi lader Fondsrådet, som skal køre det i det daglige, få kompetencen til at fastlægge reglerne, og at Fondsrådet får en effektiv baggrund, får muligheder for at træffe beslutninger. Det vil sige, at vedrørende noget af det, som blev diskuteret om, hvorvidt formandens stemme skal være afgørende, og i hvilket omfang investorerne – altså dem, der handler på børsen, opkøber – skal have indflydelse, mener vi, at det er den rigtige model, der ligger i dette lovforslag.

Det begrundes vi ganske kort med, at da vi jo gerne vil have, at handelen skal være aktiv og omfangsrig, sådan at danske aktieselskaber forholdsvis enkelt og let kan få del i kapitalen og få udvidet deres kapital, hvis der er behov derfor, ja, så mener vi også, at vi bliver nødt til at lægge vægt på spørgsmål som gennemsigtighed og åbenhed. Vi ser, at danske selskaber, når de går på de store børser som f.eks. Wall Street eller Frankfurt, godt kan leve op til disse krav.

Heri ligger måske også en af forklaringerne på, at Københavns Fondsbørs, som den har været i de sidste mange år, jeg vil ikke sige har ført en hensygnende tilværelse, men den har i hvert fald ikke blomstret som så mange andre steder. En af årsagerne hertil kan måske godt være, at udenlandske investorer har fundet, at det var et lovligt lukket miljø, og at de ikke kunne få ordentlig indsigt i regnskaberne, og at de i det hele taget ikke kunne opnå den gennemsigtighed, som de havde brug for for at være sikre på, hvor deres investeringer skulle hen. Og hvis vi så laver et Fondsråd, der ikke lægger op til sådanne forhold, tror vi, at vi træder os selv over tærne, eller skyder os selv i foden, eller hvad vi kan bruge af udtryk. Derfor er vi altså